

Dorpsstraat 7
2712 AB Zoetermeer

Port betaald
Zoetermeer

't Seghen Waert

Verenigingsblad van het Historisch Genootschap

Oud Soetermeer

15e jaargang, nr 4

september 1996

Historisch Genootschap Oud Soetermeer

Voorzitter: R.Grootveld, Bernhardstraat 3, tel. 3165654
Secretaris: B.F.Tuinstra, Voorweg 144, tel. 3213541
Penningmeester: J.E.Bogaers, Pitrusvaart 39; tel. 3314352
Public Relations: G.J.J.Moers, Potgieterstraat 7, 2712 RL Zoet.;
tel. 3164557

Redactie: C.J.Moerman-v.Voorst, Dublinstraat 253,
2713 HT Zoetermeer; tel. 079-3521488
Ledenadministratie: A.van Noort, Mauritsstraat 8; tel. 3163559
Archief: J.M.C.Huisman-Aaftink, Bernhardstraat 2;
tel. 3163179

Contactpersonen werkgroepen:

- Archeol.werkgroep (A.W.Z.): P.J.M.van Domburg, Hickoryhout 9; tel. 3614737
- Genealogie en Herald.(G.W.Z.):M.Vijverberg-Kalkema, Stekelbaarsloot 35;
tel. 3316552
- Interviewgroep Sprekend E.W. van den Burg, Fred.Hendriklaan 32;
Verleden (I.S.V.): tel. 3164858

Historisch Museum 't Oude Huis: Dorpsstraat 7, 2712 AB; tel. 3164735

- Conservator: Jouetta van der Ploeg; vrijdag niet aanwezig
- Openingstijden museum: woensdag-, zaterdag- en zondagmiddag
van 13 tot 16 uur

't Seghen Waert is een uitgave van het Historisch Genootschap Oud Soetermeer;
het blad verschijnt vijf maal per jaar.

ISSN: 1384-7260

INHOUD

- 2 Van de bestuurstafel
- 3 Activiteitenkalender met toelichtingen
- 5 Mooie aanwinsten
- 7 Overdenking van een oud-Zoetermeerder, T. Klos Pzn
- 10 Restauratie uurwerk Oude Kerk
- 12 Kunt u nog zingen ?
- 13 Museumberichten -- serviesgoed uit de jaren vijftig
- 19 Interview: in gesprek met Gerard van Dorp
- 26 Genealogie
- 28 Weinig hoop voor Molen De Hoop in 1939
- 30 Bezorg(st)ers plus reserves gevraagd

De adverteerders en de hierna volgende sponsors maken met hun financiële steun de uitgave van dit blad mogelijk.

Van As Makelaardij bv, Eerste Stationsstraat 61; tel. 079-316 44 45
Bouwmarkt De Bouwhof, Bleiswijkseweg 1; tel. 079-331 07 00
Cammaaraat IJzerwaren, Eerste Stationsstraat 48; tel. 079-316 37 31
Cammaaraat Zuivelhandel, Dorpsstraat 119; tel. 079-316 47 96
Carrosseriebedrijf Lamboo bv, Fokkerstraat 9; tel. 079-331 64 00
Firma Donax Electronics, Leiwater 73; tel. 321 32 45
Drankenhandel 'De Gulle Bottelier' Boonekamp, Dorpsstraat 130; tel. 079-316 38 02
Henneken Radio en TV, Den Hoorn 7; tel. 079-316 32 97
Nieboer Gemako Van der Spek Makelaars, Dorpsstraat 50; tel. 079-316 77 71
Van Oosterom Schoen en Mode, Dorpsstraat 107; tel. 079-316 30 29
Roos Kantoorboekhandel, Dorpsstraat 155; tel. 079-316 35 80
Rooskleurig, Dorpsstraat 165; tel. 079-316 60 09
Rové Verlichting, Dorpsstraat 198; tel. 079-316 64 88
Schoenen Van Veen, Dorpsstraat 83; tel. 079-316 31 65
Slagerij Vollebregt, Dorpsstraat 127; tel. 079-316 35 25
Taxibedrijf Van der Slik, Kerkenbos 1-9; tel. 079-351 51 51
Verlaan Verfspesiaalzaak, Vlamingstraat 5; tel. 079-316 34 76
Van Waay Herenmode, Dorpsstraat 163; tel. 079-316 39 10
Van Waay Wonen, Bossenwaard 9; tel. 079-351 85 98

VAN DE BESTUURSTAFEL

In deze nieuwe rubriek zal ik u regelmatig op de hoogte brengen van zaken waarmee het bestuur van onze vereniging zich bezighoudt.

-- De gemeente Zoetermeer is van plan om de fabriekshal aan de Bijdorplaan 1, waarin tot voor kort Pieterman Hardglas was gevestigd, te slopen. Het HGOS heeft hiertegen samen met enkele andere organisaties bezwaar aangetekend. De hal, die stamt uit de jaren vijftig, is uniek voor Zoetermeer. De binten die gebruikt zijn in de dakconstructie zijn afkomstig van het oude spoorwegstation, dat op dezelfde plaats stond als het huidige station Zoetermeer-Oost en dat in 1905 is afgebrand. Het zou zonde zijn als dit stukje Zoetermeers industrieel erfgoed verloren zou gaan. Om de sloop te voorkomen, zou het gebouw op de gemeentelijke monumentenlijst moeten worden geplaatst. Een en ander is op dit moment in behandeling bij de gemeente.

-- Het bestuur heeft besloten om een bedrag tussen de f 500 en f 750 te besteden aan onderzoek naar het oude torenuurwerk van de N.H. kerk, zodat er een restauratieplan kan worden opgesteld. Het is de bedoeling dat voor de restauratie zelf andere fondsen worden geworven. Elders in dit blad kunt u meer over het oude uurwerk lezen.

-- Eind augustus organiseert het bestuur, in samenwerking met het museum, weer een avond voor de vrijwilligers en actieve leden. Hiermee willen wij die mensen bedanken, die door hun belangeloze inzet en enthousiasme het hart van onze vereniging vormen. Bovendien bevordert een gezellig samenzijn het contact tussen de verschillende groepen, zoals genealogen, archeologen, bestuurs- en commissieleden en archief- en museummedewerkers. Wij hopen dat de weergoden ons ditmaal goed gezind zullen zijn en dat het een geslaagde avond wordt.

Bouke Tuinstra, secretaris

Verhuisbericht:

per 24 augustus 1996 woont voorzitter R. Grootveld : Bernhardstraat 3, 2712 CP ZOETERMEER. Nieuw telefoonnummer: 079-316 56 54

ACTIVITEITENKALENDER

(onder voorbehoud)

- za ` 14 september: Open Monumentendag.
Thema: 'Hekken en Hekwerken'.
HGOS neemt deel met een kraam in de Dorpsstraat; tevens zal er weer een aantal Zoetermeerse monumenten te bezichtigen zijn.
- wo 25 september: Lezing door Drs. J.J. Oudenaarden: "Floris V" ;
De Morgenster, Nassaulaan 1, 20.00 uur.
(De eerder vermelde lezing over Zoetermeer in de Napoleontische tijd komt hiermee te vervallen)
Zie toelichting
- do 17 oktober: a. "Noordhove op de korrel", lezing door de A.W.Z.
over de vroegste geschiedenis van Zoetermeer ;
b. dia's over de Zegwaartseweg, door C.A.L. van Wieringen ;
Aula 'De Baanbreker' (Noordhove), Lijnbaan 317,
20.00 uur .
Zie toelichting
- di 5 november: Lezing door E.W. van den Burg over :
"Antonie van Leeuwenhoek en verdere familie" ;
De Morgenster, Nassaulaan 1, 20.00 uur .
Zie toelichting
- do 28 november: Najaarsledenvergadering met o.a. Begroting-1997;
Parochiehuis, Dorpsstraat 18b, 20.30 uur.

Toelichting 25 september :

Een jaarlijks terugkerend evenement is een onderhoudende lezing door de heer Oudenaarden. Dit jaar staat Floris V centraal. Zevenhonderd jaar geleden werd hij door de edelen vermoord. Velen van ons zullen het jaartal 1296 wel kennen als een belangrijke gebeurtenis in de vaderlandse geschiedenis, maar er zit meer achter de moord dan men vroeger leerde. Was het moord met voorbedachten rade of gewoon een 'ongeluk'? Daarbij rijst ook de vraag wie de daders waren. Was het een nationale kwestie of waren er internationale connecties en wat waren de gevolgen van de moord ? Hoe zag Nederland er eigenlijk uit aan het einde van de dertiende eeuw ? Allemaal vragen, die ook zevenhonderd jaar na de moord nog tot de verbeelding spreken.

Toelichting 17 oktober :

In navolging op de succesvolle presentatie in combinatie met een dialezing van de Archeologische Werkgroep in de wijk Rokkeveen, organiseren wij op 17 oktober a.s. eenzelfde soort avond, maar dan in de andere jonge wijk van Zoetermeer, Noordhove. Leden van de AWZ zullen de vroegste geschiedenis van Zoetermeer onder de aandacht brengen. Met het oog op de speciale lokatie van de avond (Noordhove), zal er ook ruimte worden ingenomen voor de geschiedenis van het gebied waarin deze wijk ligt. De werkgroep heeft in de loop der jaren verschillende opgravingen verricht in de Wallendijk, ter hoogte van de wijk Noordhove. Hun bevindingen hierover zullen op deze avond nader aan de orde komen. De avond wordt besloten door de heer Van Wieringen, die door middel van historische dia's een wandeling over de Zegwaartseweg zal maken.

Toelichting 5 november :

Op 5 november zal de heer Van den Burg een genealogische verkenning houden over het geslacht Leeuwenhoek, met als bekendste lid de Delftse uitvinder Antonie van Leeuwenhoek. Samen met een achterneef heeft de heer Van den Burg -aan de hand van vele bronnen- het geslacht van de zestiende eeuw tot heden in kaart gebracht. Het zal echter geen opsomming van data en namen worden ! De bedoeling is om aan te tonen dat een genealogie pas interessant wordt als we de samenhang zien met de maatschappelijke situatie waarin mensen leefden en de belangrijkste gebeurtenissen die zich rondom hen voordeden. Zoals de stadhuisbrand van 1618 en de buskruitramp van 1654.

Het geslacht Leeuwenhoek leefde gedurende de gehele zeventiende eeuw en een groot gedeelte van de achttiende eeuw in Delft, de stad die dit jaar 750 jaar bestaat. Uitbreid zal worden stilgestaan bij de persoon Antonie van Leeuwenhoek.

Wat deed hij in zijn jonge jaren in Benthuisen ? En wat zijn de raakvlakken met Johannes Vermeer ? Waarom is hij over de hele wereld zo bekend geworden ? Wat had een zekere Cornelis Pieterszoon uit Zoetermeer -van wie wordt geschreven dat hij niet zo'n beste was- in het begin van de zeventiende eeuw op zijn kerfstok, en waarom komt hij zo uitgebreid in de Crimineelboeken van Delft terecht ?

Kortom, het belooft een boeiende en veelzijdige uiteenzetting te worden.

0-0-0-0-0-0

MOOIE AANWINSTEN

Ronald Grootveld

De collectie van de vereniging werd de afgelopen maanden verrijkt met de volgende aanwinsten:

Ton Vermeulen schonk ons een heruitgave van een bewerking van het Amsterdamse kohier van de personele quotisatie, een belastingregister met vele sociaal-economische gegevens uit 1742, een belangrijke geschiedbron. Van de hoofdbibliotheek ontvingen we een boek over boerderijenamen en een mooie herdruk van het 18e-eeuwse Groot Algemeen Moolenboek met fraai uitgewerkte bouwtekeningen van diverse molens. Uit Zeist kregen we van mevrouw M. Bos foto's van de dames Koole, Baxmeier en Van der Goes op een bazar in de jaren twintig, een even oude foto van de muzikanten Bert en Willem Wensveen en een afbeelding van Grabel van der Burg met zijn hondenkar. Wim Olivier (Lisse) verblijdde ons met gedichten, documentatie over de wereldoorlog en foto's van het afscheid van wethouder Van 't Hoff in de jaren zestig. Mevrouw Steijnen schonk twee fotoalbums met platen van Zoetermeer uit de jaren zeventig. Kiezerslijsten uit de jaren 1939-1940 ontvingen we van de heer D.D. Groenheijde en de heer A.J.M. van Well te Rotterdam droeg akten en andere papieren met betrekking tot De Spar vanaf 1880 aan het genootschap over. De heer H.J. van Reeuwijk vertrouwde ons het kasboek toe van de christelijke kleuter-

school over de jaren 1936-1955 en van de heer F.J. Verdam kregen we een vroeg-20ste-eeuwse afbeelding van de Voorweg. Stuk voor stuk bijzonder mooie aanvullingen op de collectie van de vereniging. De gevers worden hierbij nogmaals van harte bedankt !

Aanwinst 1996: Moeder en dochter Van der Goes op een (Groene Kruis?) bazar in de jaren twintig. Op het bordje links staat de wijze spreuk: "De kinderschooltijd vange aan met handenwassen aan de kraan". Mevrouw Van der Goes had een manufacturenwinkel in de Dorpsstraat 77, waar nu juwelier Veenstra is gevestigd.

OVERDENKING VAN EEN OUD-ZOETERMEERDER

De redactie van 't Seghen Waert ontving een brief met de volgende inhoud van de heer T. Klos Pz. te Heerhugowaard.

Als oud-Zoetermeerder (Zegwaard), geboren in de Molenstraat in 1934 en sinds 1937 officieel uit Zoetermeer vertrokken, lees ik uiteraard regelmatig en met grote nieuwsgierigheid het blad 't Seghen Waert. Momenteel woon ik -na vele omzwervingen- in Heerhugowaard en als ik in onze omgeving aan het fietsen ben, herinneren veel dingen in deze streek aan de tijd dat ik -als kind- bij mijn grootouders op de Leidsewallen logeerde. De waterpartijen, het riet, het geluid van de vogels, maar vooral ook de geuren en kleuren van het land doen me altijd denken aan de boerderijen aan de Voorweg en Vlamingstraat, het zwerven door de polders, de Noordaa, het zoeken naar salamanders in de poldersloten, het vangen van baarsjes in de sloot voor de tuinders die aan de dijk achter de Leidsewallen lagen, o.a. van Dorus Lagerwaard.

In de oorlog ben ik lange tijd bij de familie Klos, op de Leidsewallen 60, te gast geweest en mijn oom Henk woont er nog steeds. Erg veel herinneringen uit de nadagen van de oorlog heb ik overgehouden. Jan Hoorn en Cees van Eerden, van wie onlangs een foto in 't Seghen Waert stond, heb ik zien sneuvelen achter de openbare school. Ze lagen vlak voor het DSO-terrein met nog twee gewonde illegalen. Mijn oom Arend Hoogendoorn was daar KO-leider en ik wist niet beter dan dat hij er in de verte tussen lag. Het bleek later een ander te zijn. Jan Hoorn en Cees van Eerde werden later samen met een Engelse vlieger en Jacob van Rij, corpschef in Zoetermeer destijds, begraven voor de Grote Kerk.

Zo herinner ik me nog de koetsjes voor de Grote Kerk waarmee de boeren zondags ter kerke gingen. Aan die voertuigen kon je hun welstand aflezen. Met kerken heb ik veel van doen gekregen, omdat ik van beroep organist ben geworden. Toen ik kort geleden in een van de rijkste plaatsen in Nederland speelde, bleek na afloop van de kerkdienst op zondag er niet zoveel veranderd te zijn. Naast mijn bescheiden tweedehands autootje stond een Daimler en daarnaast een Mercedes van de allerduurste klasse. De eigenaren pochten en showden dat het een lust was. Toen ik me in het

gesprek wilde mengen met de vraag of de beide auto's bij iedere benzinepomp soms gingen kwispelen, deden ze net of ze me niet hoorden. Het is ook ongehoord, dat je als eenvoudige Citroënbezitter je met zulke heren bemoeit, onderscheid moet er zijn.

Als ik in uw blad het artikel van De Man en Roos lees over de vergoeding van de orgeltrapper in de hervormde Kerk, dan blijkt dat Zoetermeer even klein was en misschien nog is als de rest van Nederland. Organisten moeten door hun 'hel' op aarde wel in de hoge hemel komen. In Utrecht gaat een verhaal van een organist in een van de kerken in die stad, die na afloop van de zondagse dienst zijn salaris (stipendium) bij de penningmeester mocht gaan innen. Deze goede collega had de pech halverwege de dienst op zondag te overlijden. Zijn weduwe is nadien de gang van haar man gegaan om alsnog zijn verdienste te bekomen. Dat lukte in zoverre, dat ze de helft in ontvangst mocht nemen, haar man immers maar een halve dienst gespeeld!!!! Als organist zeg ik altijd tegen dit soort lieden van uitbetalende instanties: "Wij spelen wel voor God, maar niet pro Deo".

Als je ouder wordt, blijf je vaak met vragen zitten. Zo ben ik er nooit achtergekomen wat nou direct de oorzaak was van die vechtpartij op 5 mei achter en in de openbare school, die nu muziekschool is. in de Dorpsstraat. Ook het boek *Toen het manna viel* geeft geen antwoord. Bovendien zegt dit boek dat die schietpartij in de school met de Bijbel plaatsvond, maar dat is niet waar, het was de Openbare school.

Telkens als ik een naam lees in uw blad dan volgt er bij mij iets van een aha-Erlebnis. Dokter Kentgens b.v. kennen we allemaal nog als onze tandarts en verzetsstrijder. Ik heb hem, zwaar gewond, in de Dorpsstraat zien vervoerd worden. Wij mochten niet naar hem zwaaien en/of juichen wegens zijn terugkeer na een vechtpartij op de Rotte met Duitse soldaten. Ik geloof dat hij de enige tandarts was op het dorp en als je kiespijn had -en dat had ik nogal eens- ging je naar dokter Kentgens. Halfjaarlijkse controles kende men toen niet. Onze gebitten waren trouwens erbarmelijk.

In de oorlog zat ik in de vijfde klas. Daar kregen we onder het speelkwartier roggebrood met roomboter en heerlijke boerenkaas. Ook nu nog eet ik het met gulzigheid op. In de hongerwinter -ofschoon we in Zoetermeer bij mijn grootouders geen echte honger hadden- aten we het als cake. Wie

gaf ons dat eigenlijk? Aan de overkant in een café van Toon Fraassen geloof ik dat hij heette, kon je voor 25 cent heerlijke erwtensoep eten, hoe was dat mogelijk? Het gebeurde eens op de Broekweg, zoals dat toen heette, dat ik zo maar een kilo tarwe in mijn handen gedrukt kreeg. Het was goud waard. Niemand vertelde je in die tijd hoe alles kwam en kon gebeuren. Daar was ik waarschijnlijk nog teveel kind voor. Ook herinner ik me dokter Steur, huisarts, die we benzine brachten als een vliegtuigtank was losgekoppeld. Hij reed in een auto met gasgenerator.

In de Openbare school en in de school met de Bijbel in de Dorpsstraat zaten ongeveer 150 Duitse soldaten. Later heb ik in 1991 nog een ex-soldaat ontmoet uit die tijd. Hij was de enige voor zover hij kon nagaan van die soldaten uit 40/45 in Zoetermeer, die nog leefde. In Rusland zijn ze allemaal gevallen, jongens van rond de 18 à 19 jaar. Omdat hij op een gegeven moment kon deserteren, is hij ervandoor gegaan. Later daarvoor ter dood veroordeeld, maar omdat hij nog geen 21 jaar was, is zijn straf omgezet in een strafverblijf in Dachau. Ook daar wist hij na veertien dagen te ontsnappen. In feite is hij altijd, tot 1993 toen hij stierf, op de vlucht geweest voor zijn eigen landgenoten, hij was en bleef een deserteur!!! Ofschoon uw vereniging eigenlijk al lang bestaat, kwam ik er nog niet zo lang geleden achter dat het er was en ben ik blij regelmatig het een en ander aan de weet te komen over en uit Zoetermeer, mijn geboorteplaats, waar mijn ouders elkaar bij Nutricia als fabrieksarbeider en -ster hebben leren kennen.

De familie KLOS is overigens een van de oudste en grootste families in Zoetermeer. Henk Klos bezit nog een afschrift van een rekening van de molenaar ergens in het dorp, bestemd voor twee gebroeders CLOS anno 1541! Mijn grootouders, Anna en Teunis Klos, kregen veertien kinderen. Mijn vader Piet was de oudste. Mijn betovergrootvader was koeiendrijver, mijn grootvader ook. Mijn vader heeft als jongen ook meegeholpen, maar toen later de vrachtwagens kwamen, was het gebeurd met de drijverijen naar Leiden, Gorinchem, Rotterdam en andere plaatsen. Vol trots vertelde opa Klos vaak over een van zijn reizen naar o.a. Sandander in Spanje, waar hij koeien moest afleveren. Talrijke verhalen kon hij houden inzake het oude Zoetermeer. Op verschillende ansichtkaarten is hij soms zelfs met mijn grootmoeder te zien.

Zoetermeer, zo constateer ik, doet mee in de vaart der volkeren. Als ik het binnenrijd, moet ik slinkse manieren bedenken om het centrum terug te vinden. Dat kun je jammer vinden, maar veranderen niet meer. Het zij zo.

0-0-0-0-0-0

Restauratie uurwerk Oude Kerk

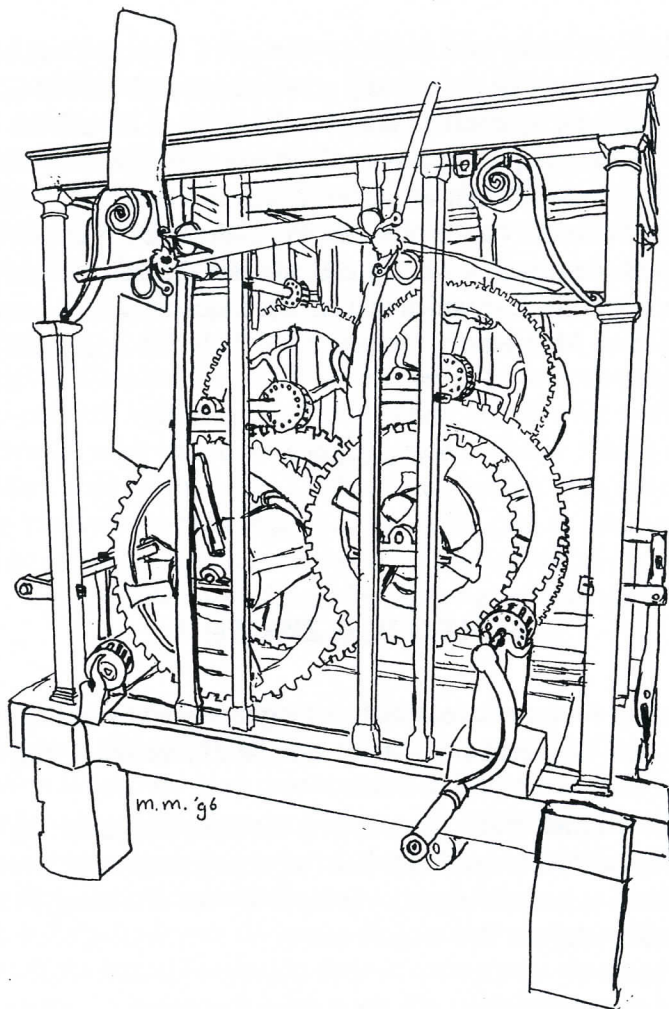
Nieuw project historisch genootschap

Marco Mosselman

Aan de Dorpsstraat, op de kruising met de Delftse en Leidse Wallen, staat de Oude Kerk. Iedere Zoetermeerder kent de kerk. Wat echter maar weinig mensen weten, is dat er zich in de toren van de kerk een oud torenuurwerk bevindt. Dit uur- en slagwerk heeft honderden jaren dienst gedaan om wijzers en klokkehamers aan te drijven. Het is een echt hoogstandje van zeventiende-eeuwse techniek. Ergens in het midden van deze eeuw is het uurwerk buiten werking gesteld en vervangen door een elektrisch mechanisme. Alhoewel het 'nieuwe' uurwerk op zich al een bezienswaardigheid is, ijvert het historisch genootschap ervoor het oude uurwerk op te knappen en eventueel weer werkzaam te maken.

Het smeedijzeren gevaarte staat op de eerste zolder van de toren. Met behulp van een wirwar van assen, raderen en tandwielen werden de wijzers en het slagwerk bijna driehonderd jaar lang aangedreven. Het uur- en slagwerk zijn in 1664 door Hermanus Brouckman, uurwerkmaker te Leiden, gemaakt en geplaatst. In de kerkrekeningen wordt gesproken van 'oirlogie van heel en halff uyrslach, gaende met een slinger'. Het bijzondere ervan is dat het dus één van de eerste slingeruurwerken is. Het is slechts enkele jaren na de uitvinding van het slingeruurwerk door Christiaan Huyghens, in 1656, gemaakt. Daarmee is het tevens één van de weinige zeventiende-eeuwse monumenten in Zoetermeer. In de loop der eeuwen

zijn er enkele reparaties aan het uurwerk uitgevoerd. In de boekhouding van de kerk is dit allemaal nauwkeurig terug te vinden. Aanvankelijk had

Op deze tekening zijn de twee slagwerken te zien die bij het mechanisme horen. Zowel op het halve als op het hele uur sloeg de klok het hele aantal slagen. In driehonderd jaren is er in de techniek niet veel veranderd. In wezen werkt het dienstdoende uurwerk namelijk op dezelfde manier.

de klok slechts twee wijzerplaten met alleen een uurwijzer. In de achttiende eeuw is in de kerk, boven het orgel, een extra wijzerplaat op het uurwerk aangesloten. Dit is het enige zichtbare overblijfsel van het mechanisme. In 1926 is uiteindelijk door P.J. van Herwijnen een minuutwijzer aangebracht.

Heden ten dage is het uurwerk nog zeer compleet. Het gesmede uurwerk zit onder een laag roest en dient nodig gerestaureerd te worden. Daarna kan het, bijvoorbeeld op open monumentendagen, aan het publiek getoond worden. Het restauratieplan omvat onder meer het ontroesten, smeren, laten draaien, opmeten en een schaalmodel maken van dit verborgen monument en het bijmaken van de ontbrekende onderdelen. Voor de restauratiewerkzaamheden zoeken we nog enthousiaste mensen die met ons het uurwerk weer bedrijfsklaar willen maken. Men kan hiervoor contact opnemen met Marco Mosselman, Lelievaart 29, 2724 SB Zoetermeer, tel 079-3417469.

0-0-0-0-0-0

KUNT U NOG ZINGEN ?

Oud Soetermeer is op zoek naar liedjes die gezongen werden op school, bij het werk of in de huishouding uit de tijd dat 'Hilversum 3' nog niet bestond.

Zowel teksten als melodieën zijn welkom. De bedoeling is om bij voldoende resultaat het geheel te bundelen en in tekst en geluid uit te geven. Helpt u ons ? U kunt uw herinneringen kwijt bij E.W. van den Burg, Frederik Hendriklaan 32, telefoon 079-316 48 58.

0-0-0-0-0-0

MUSEUMBERICHTEN

*Simone Langeveld,
sinds 1 juli '95 collectiemedewerker Museum 't Oude Huis*

Tot 31 augustus kunt u de tentoonstelling 'Nijverheid in drie bedrijven' over de geschiedenis van de Spar, Brinkers en Nutricia nog bezoeken. Hierna zullen van 7 september tot en met 6 oktober de hekken van Marjon van Kan en Jolanda van de Laar te zien zijn.

Marjon van Kan, grafisch kunstenaar en Jolanda van de Laar, scenograaf zullen een expositie inrichten waarin hekwerken van een heel andere kant worden belicht dan normaal het geval is.

In depot

In 't Seghen Waert nr 2 van dit jaar schreef ik voor het eerst een stukje over de collectie van Museum 't Oude Huis. Ik beloofde toen in het volgende boekje weer iets te berichten over de collectie. Onder andere zou ik aanwinsten voor het museum aan bod laten komen. Een opsomming geven van alle 'nieuwe' objecten leek bij nader inzien niet zo interessant. Vandaar nu één aanwinst eruit gelicht en daarover veel informatie.....

'...de goede vorm draagt bij tot het geluk van de mens...'

(Stichting Goed Wonen 1946)

Een prachtige aanwinst voor de collectie

In november 1995 is ter gelegenheid van de tentoonstelling van 'Honde-
manden en Wasteilen' over wooncultuur in Nederland in de jaren vijftig een servies aangekocht van de Nederlandse ontwerper *Floris Meydam*. Het servies valt onder de noemer 'gebruiksaardewerk' dat in serie werd vervaardigd. In de geschiedenis van de produktie van gebruiks- en sieraardewerk is de periode van de jaren vijftig er één van grote bloei geweest. In de keramische industrie werden diverse ontwerpers gevraagd om ontwerpen te maken voor gebruiksaardewerk. De vormgeving van het aardewerk volgde zodoende de stilistische tendensen in andere vakgebieden en het Nederlandse werk kon zich gemakkelijk meten met de produktie in het buitenland.

'Onze aanwinst', het servies Black Princess, ontworpen door Floris Meydam en gemaakt door kunstaardewerkfabrikant Regina in Gouda, is een treffend voorbeeld uit deze bloeiperiode (zie afbeelding 1).

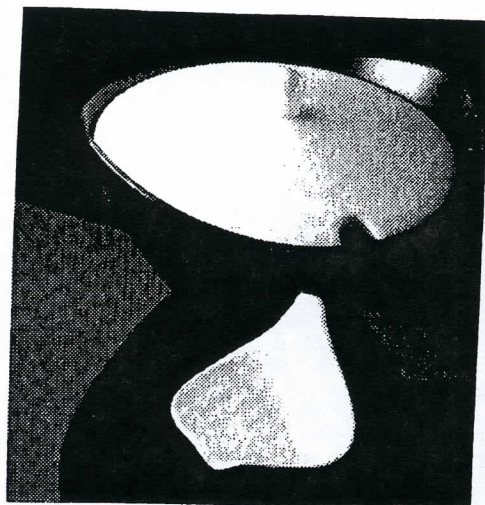
De Goudse onderneming Regina was een van de grotere aardewerkproducenten die in de jaren vijftig ontwerpers aantrok die in hoge mate het gezicht van de fabriek bepaalden. Deze ontwerpers werden niet aangesteld vanwege hun ervaring met het keramische vak, maar vanwege hun vormgevoel. Bij Regina werd Floris Meydam gevraagd. Hij was toen al bekend als vormgever/glaskunstenaar bij de Glasfabriek Leerdam, waar hij zowel unica (waarvan geen tweede exemplaar) als in serie vervaardigde producten ontwierp. Floris Meydam (1919) zei zelf ooit over zijn werk aldaar: *"De kip, die een ei legt, is haar creativiteit nauwelijks bewust. Het valt aan te nemen, dat zij de ovale vorm als de meest expressieve beschouwt, maar zij zal daar geen probleem van maken. De glaskunstenaar onderscheidt zich in zoverre van de kip, dat hij het kakelen aan anderen kan overlaten"*.

Al in 1952 ontving hij de vermaarde Good Design Award van het Museum of Modern Art (MOMA) in New York en hij won nog meer belangrijke prijzen voor zijn ontwerpen: medailles de Triennale in Milaan, de 'Signe d'Or' in Brussel, in 1958 de Grand Prix van de Brusselse wereldtentoonstelling en meerdere malen de 'Gulden Vorm' voor gebruiksglas en de 'Gouden Noot' voor goed verpakkingsglas.

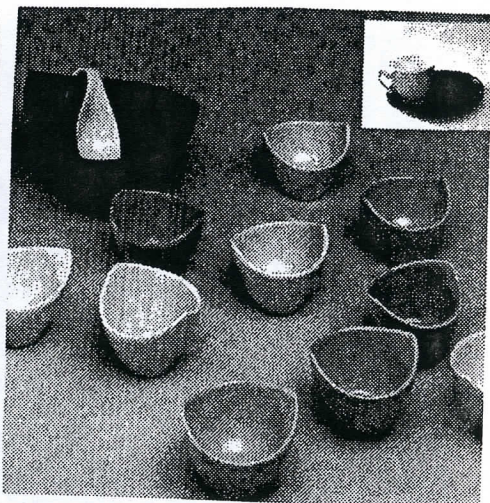
Het is duidelijk, dat toen het ontwerp 'Black Princess' van Floris Meydam in 1955 door kunstaardewerkfabriek Regina werd uitgevoerd, de fabrikant er terecht op vertrouwde dat hij een goed produkt in handen had.

De marktwaarde van het servies was inderdaad goed. Het servies was binnen korte tijd zeer populair, ook al was het door de zwakke scherf niet afwasbestendig.

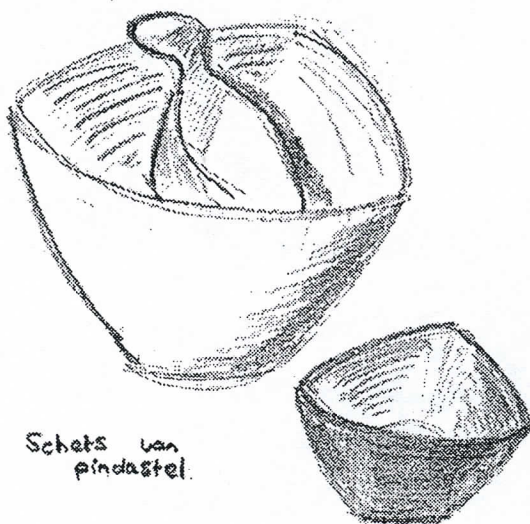
Het modieuze aardewerk in de jaren vijftig is te verdelen in twee tegengestelde stijlen. Aan de ene kant de ingetogen, op cirkelvorm gebaseerde serviezen in pasteltinten, en aan de andere kant de meer uitbundige, ovale en asymmetrische modellen in uitgesproken kleurstellingen als zwart en wit. Omstreeks 1955 was de pastelrage over haar hoogtepunt heen, maar

afbeelding 1

afbeelding 2

Schets van
pindastel.

afbeelding 3

De Pilatusbrug in de Stationsstraat ; deze kon worden opgedraaid.
In 1926 werd de brug vervangen door de Pilatusdam. Al in de achttiende eeuw werd de brug genoemd. De eigenaren van de huizen aan de zuidzijde van de Dorpsstraat betaalden mee aan het onderhoud van de brug.

had een nasleep van meerdere jaren. Aan de andere kant de dan nieuwe stijl werd in 1955 gerealiseerd door Regina met het servies 'Black Princess' of '1330' van Floris Meydam. Het opvallende aan dit servies was de combinatie van matzwart en glanzendwit glazuur, de schuitvormige modellen en coupevormige borden. De meeste onderdelen waren gebaseerd op het ovaal, waardoor een asymmetrische indruk werd gewekt. Bij de schalen dienden de aan de smalle zijden tot punten omhooggetrokken wanden tot handvatten (afb. 1).

Behalve in het zwart was Black Princess ook in terra, wit, grijs en rood verkrijgbaar (Sunny, White, Lucky en Charming Princess !). De vraag naar dit modieuze servies was zo overweldigend, dat het biscuitbakken van de borden moest worden uitbesteed aan De Sfinx, een Maastrichtse fabrikant die zich bezighield met de massaproductie van tegels, sanitair, hotelporselein en huishoudelijk aardewerk.

Andere fabrikanten profiteerden van het succes van 'Black Princess'. Bijvoorbeeld Kunst-Aardewerk fabrikant 'De Driehoek' lanceerde in 1957 Tulipe, dat ook een groot commercieel succes zou worden. Op afb. 2 is een pindastel Tulipe te zien. Waarom haal ik dit erbij ? Een dergelijk pindastel heeft museum 't Oude Huis in de collectie (ook sinds november 1995). Het heeft driehoekige schaaltes in lichtblauw, geel en zwart en verraadt duidelijk invloeden van Black Princess en Tulipe (afb. 3). Het werd echter vervaardigd door een andere fabrikant (Société Céramique, massaproductie van gebruiks- en sieraardewerk). Deze fabrikant, die in 1958 fuseerde met de eerder genoemde De Sfinx, 'pikte ook zijn graantje mee' van de successen van Regina en De Driehoek. Zoals Floris Meydam het misschien zou zeggen.....

Literatuur:

Floris Meydam Leerdam Glas 1944-1986, A. van der Kley-Blekxtoon, uitg. De Tijdstroom B.V. Lochem, 1986

Made in Holland Gebruikskeramiek 1945-1988, M. Bogaers, uitg. SDU Den Haag, 1988.

0-0-0-0-0-0

SPREKEND VERLEDEN

In gesprek met Gerard van Dorp

In de doelstelling van de Interviewgroep staat dat niet alleen Zoetermeeders, maar ook gewezen Zoetermeeders kunnen worden geïnterviewd. Als ze maar kunnen bijdragen tot meer kennis over het oude Zoetermeer. Kort geleden hadden wij het genoegen om zo'n gewezen Zoetermeerder te mogen interviewen en wel de heer **Gerard van Dorp**.

Hij werd geboren op 10 april 1915 in de Dorpsstraat. Tot 1943 was hij werkzaam in de kruidenierswinkel van zijn vader en later bij zijn broer Wim. In die heel moeilijke oorlogsjaren is hij in Delft begonnen. Vader Van Dorp kocht daar een winkel voor zijn zoon met een hoge hypotheek, maar in de wetenschap dat zoon Gerard de nodige ondernemersgeest bezat. Dat heeft hij bewezen, want in de loop der jaren heeft hij -samen met zijn vrouw- een exclusieve delicatessenzaak opgebouwd, die in 1972 omgezet werd in een wijnhandel in unieke wijnkelders onder drie patriërshuizen aan het Oude Delft.

Maar dat is gebeurd in Delft en wij hebben vooral belangstelling voor zijn periode in Zoetermeer. Het is een uitgebreid interview geworden en daar zullen we enkele fragmenten uit laten volgen.

Van boer tot kruidenier

De vader van Gerard van Dorp werkte met zijn broers op de boerderij aan de Voorweg 153 en een oom dreef een kruidenierszaak op de hoek van de Dorpsstraat en de Leidsewallen.

"Ja, dat ging leuk. Die oom kwam bij mijn grootvader aan de Voorweg en die zei: "Hoor eens, ik stop ermee en een van die jongens van jou moet de zaak overnemen". Toen gingen die oudjes onderhandelen over de vraag wie de meest zakelijke was van de jongens. Mijn vader verkocht wel eens konijnen of een geit, dus was hij zakelijk en aldus werd de zaak beklonken. Toen mijn vader van het land kwam, was hij kruidenier! Oom zei: "Maandag kan je beginnen. Ik zal je een week helpen en dan moet je het maar kunnen".

Het boerenbloed stroomt nog

"Vader was dan van de ene op de andere dag kruidenier. Nou zat het boerenhart er nog in, dus is hij naast de kruidenierswaren met een zaadhandel begonnen. Voor de landbouw verkocht hij bietenzaad, klaverzaad, graszaad enzovoort. Voor de tuinders eerst komkommer- en slazaad en later zaad voor tomaten, want ik weet nog dat de tomaten op de markt kwamen. Hij kende het land van alle boeren en in overleg met de boer maakte hij uit wat er gezaaid moest worden. Dan kwam hij bij een boer en dan zei deze: "Ik wil een wei maken op dat en dat land". En dan zei mijn vader: "Er moet dat percentage Engels raaigras in en zoveel Westerwolds plus zoveel procent klaverzaad". Dat weet ik nog en dan maakte hij er een mengsel van. Meermalen heb ik moeten helpen met het mengen van het graszaad. Dat ging primitief, met een groot laken van mijn moeder. De hele hoop graszaad werd erop gegooid, hij aan die kant van het laken en ik aan deze kant en dan schudden! Aan bietenzaad had ik een vreselijke hekel, want dat stooft zo. Het bietenzaad werd gemengd met een bepaalde stof, ik meen tegen de insecten".

De winkel

"Voor het overige was het een doodgewone kruidenierszaak. Eerst deed vader het alleen. Later kreeg hij hulp van Arie de Graaf. Ook Kees Klos, die later zelf kruidenier werd, heeft bij mijn vader gewerkt. Verder moesten de kinderen, zes in getal, meehelpen. Mijn vader was klokslag zeven uur in de zaak en die was open tot je naar bed ging, zo half elf. De winkel-deur was de hele avond open en wij moesten als kinderen om de beurt helpen, de ene avond de één en de andere avond een ander. Dat vond je niet leuk natuurlijk, maar ja, dat moest gebeuren. In de winkel werd bijna alles verkocht, maar alles los. Om een paar voorbeelden te noemen: chloor, dat was poeder, het leek wel kalk en dat zat in een vat. Het rook heel scherp en als je erboven kwam, was het niet zo best. En ammoniak tappen, dat was ook een slecht werk. Dan stond je boven zo'n kruik van vijftwintig liter en dan moest je het in flessen overgieten en daar stond je dan pal boven. En die geur van de ammoniak kreeg je maar in je gezicht, maar ja, het moest allemaal, er werd niet naar gevraagd. En dan de stroop. Dat kwam in vaten van honderd kilo. Heb ik

het pand van kruidenier Van Dorp op de hoek Dorpsstraat/Leidsewallen

een keer het vat laten overlopen! Er lag dan misschien vijftientig kilo stroop op de grond. Dat vond mijn vader niet leuk! Vergeten, gewoon vergeten! Die kraan opengezet en omdat het zo langzaam gaat, duurde het zo lang.

Nu iets anders. Toen Brinkers met margarine begon, wilde mijn vader daar niet aan. Dat was tegen zijn principe, want die margarine leek wel wagensmeer. Mijn moeder maakte altijd in mei de nieuwe grasboter in en dat was soms tweeënehalf tot drieduizend pond, allemaal met de handjes en bedoeld als wintervoorraad voor de boeren. Dat ging in die blauwe en bruine Keulse potten. Er ging pekels overheen en een perkamentje erop en dat werd dan in de winter gebruikt. Dat mijn vader geen margarine wilde verkopen, was zakelijk gezien niet goed van hem.

Tussen mijn vader en de kruidenierszaak van Rodenburg ging alles in goede harmonie. Als wij iets tekort hadden, haalden we het daar en andersom

ging dat net zo. Maar Rodenburg begon wel met de verkoop van margarine, die ging er zelfs een actie mee voeren. Na verloop van tijd verkocht Rodenburg twee- tot driehonderd pond in de week".

Toen moest de heer Van Dorp wel overstag, al was het eerst nog aarzelend. "Als schooljongen moest ik dan tien pakjes halen bij Brinkers, vóór in de villa, onder in de kelder. Daar stond toen op schragen een grote plank en daar lag een kluit margarine op. Nog steeds erg primitief. Dan moest ik eerst Jan van der Linde gaan halen, achter van de boerderij. Die moest dan zijn handen wassen met groene zeep. Dan had hij zo'n vierkant blokje en dat werd volgedaan met margarine en met een spaan werd dat glad afgestreken. Dan moest ik het zelf inpakken. Zo werkte dat".

Het vervoer

"We hadden een wagen, die mijn vader had laten maken bij Lamboo, een stevige wagen waar de boodschappen mee naar de klant werden gebracht. Die klanten zaten over het hele dorp en de omliggende plaatsen verspreid. Dat was nog leuk. Aan de zijkant van de wagen was een raampje en daar had mijn vader zijn initialen GVD (=Gerard van Dorp) in laten zetten. Maar daar kon je ook iets anders van maken. Dat had hij zich niet gerealiseerd, anders was het er nooit opgezet. Hij is er meermalen mee geplaagd, maar het is er nooit afgehaald. In 1929 kochten wij de eerste auto, een Chevrolet, bedrijfsklaar voor 1200 gulden! In de oorlog werd de auto gevorderd. Ome Jo aan de Voorweg had nog een koets en die hebben wij toen gekocht. Maar er moest een paard voor en een paard was niet te koop. Dus zo'n grote Shetlander pony ervoor. Het was geen gezicht met die grote koets, maar het werkte wel. Ik kan mij nog herinneren, in 1941 had het verschrikkelijk gesneeuwd. Toen lag er op sommige plaatsen een halve meter sneeuw en die werd niet opgeruimd. Er was geen zout, er was niets. Toen hebben we een slee laten maken. Ik had er een bokje op gemaakt, maar voor de rest was er geen bescherming en zat je met 15, 16 graden vorst op dat open sleetje. Toen kwam ik een keer van het Wilsveen af en op een gegeven moment schoot de zwing los. De zwing is dat ding waar de strengen aan vast zitten en die viel op de hielen van de pony. Die schrok en sloeg op hol. En dan zit je. Wat moet je doen? Ik heb hem toen

De auto was gevorderd door de Duitsers. Voortaan ging Gerard van Dorp (rechts op de foto) met koets en Shetland pony de klanten bedienen. Hier wordt hij geassisteerd door de toenmalige knecht, de heer Arie Duiverman.

met een ruk in de sneeuw getrokken, want er stond een hek waar sneeuw tegenop was gewaaid en dat lag tot een dikke meter hoog. Nou, dus toen stond hij stil. Hij stond te trillen op zijn benen, het dier. Die hielen natuurlijk kapot. Ik ben thuisgekomen en heb hem behandeld tegen infectie en langzaam is dat genezen".

Toen in de strenge winter van 1940-1941 door de overvloedige sneeuwval met de koets geen boodschappen meer konden worden bezorgd, gebeurde dit met een slee. Gerard van Dorp hier met het inderhaast gemaakte voertuig op de Leidsewallen.

Er zou nog veel meer te vermelden zijn. Wij vroegen bijvoorbeeld of er in de winkel van Van Dorp ook specifieke artikelen te koop waren, waarop wij het volgende antwoord kregen: "Ja, dat was Moerwijn, als medicijn voor de koeien. Moerwijn is het onderste uit de wijnvaten, het bezinksel zozeged. Dat bevatte blijkbaar toch wel heel goede stoffen. Als er een koe ziek was, werd de kop van de koe achterover gehouden en dan werd er een fles Moerwijn ingegoten".

Het kwam trouwens wel meer voor dat niet de hulp van de veearts werd ingeroepen, maar dat gebruik werd gemaakt van een 'alternatieve' genezer. Het gaat dan weer om de Shetland pony.

Heel wat kilometers heeft de heer Van Dorp afgelegd op zijn fiets met grote mand. Er was stuurmanskunst voor nodig als de mand vol boodschappen was, vooral als het ook nog waaide.

"Een andere keer zat ik achter hem en toen tilde hij zijn staart op om wat los te laten en daar zag ik een grote wond onder de staartpit en daar schrok ik enorm van. Ik kwam thuis en mijn vader zei: "Ga direct maar naar ouwe Franx". Franx was een paardensmid en ook paardendokter, op zijn eigen manier dan. Franx, de vader van Dirk, had een smederij aan de Berkelseweg, tegenover de fabriek van Lamboo. Franx zei: "Die wond moet je elke dag insmeren met een zalfje dat ik je zal geven". Dat heb ik zes weken lang gedaan, elke dag, en de wond is genezen."

Mevrouw M. Moers-De Vree en G.J. Moers

0-0-0-0-0-0

Oproep:

De Interviewgroep zal de komende maanden ten behoeve van een project een vrij groot aantal personen interviewen. Deze interviews worden op geluidsband opgenomen en worden daarna op papier uitgewerkt.

De werkgroep zou daarbij heel goed hulp kunnen gebruiken. Zijn er leden bij het genootschap die hiervoor iets voelen, dan kunnen zij nadere informatie verkrijgen bij de contactpersoon, de heer E.W. van den Burg, telefoon 079-316 48 58.

0-0-0-0-0-0

KOPIJ voor het november-nummer s.v.p. **uiterlijk za 12 oktober** inleveren : Dublinstraat 253, 2713 HT ZOETERMEER.

GENEALOGIE EN HERALDIEK

Voor 1996 ziet het programma er als volgt uit:

INLOOPAVONDEN: Elke 1e maandagavond van de maand.

VERGADERAVONDEN: 9 september en 25 november.

LEESAVONDEN: Elke 3e maandagavond van de maand behalve avonden waarop een vergaderavond gepland is.

WERK/STUDIEAVONDEN: Alle overige maandagen.

Alle avonden zijn op maandagavond en beginnen om 20.00 uur in 't Oude Huis, Dorpsstraat 7.

Nadere inlichtingen: Marjolijne Vijverberg-Kalkema, Stekelbaarsslot 35, 2724 AR Zoetermeer; tel. 079-331.65.52.

VRAAG EN ANTWOORD

Vragen en antwoorden voor deze rubriek kunt U zenden aan de Genealogische Werkgroep Zoetermeer, Dorpsstraat 7, 2712 AB Zoetermeer, onder vermelding van 'Vraag en Antwoord'.

VRAAG

96/7 de **BRUIJN**

Cornelis de Bruijn, gedoopt 10-04-1705 te Werkhoven huwt 29-06-1732 te Bleiswijk met Maria Willems Jongeleen.

Uit dit huwelijk worden de volgende kinderen geboren:

1. Aletta de Bruijn, gedoopt Zoetermeer 24-01-1734, overleden 28-12-1774 te Zoetermeer en gehuwd met Claas Groeneboom.
2. Johannes de Bruijn, gedoopt 30-01-1735 en overleden 02-10-1735 beiden te Zoetermeer.
3. Jacoba de Bruijn, gedoopt Zoetermeer 08-09-1736, overleden en begraven te Zeist 29-04-1803; gehuwd met Cornelis Vermeulen.
4. Johannes de Bruijn, gedoopt Zoetermeer 21-12-1738.

Vraag: Wie heeft gegevens over Johannes? Waar is hij gebleven en wat is er van hem en zijn nageslacht bekend?

Onderzoek bij het ARA en CBG leverden niets op.

C. de Bruijn, Zeist

96/8 **HEIJDRA**

Wie kan mij helpen aan het voorgeslacht van Leendert Cornelisse Heijdra, jm van Tedingerbroek, gehuwd 06-10-1718 te Kethel met Leena Willemse Quant (van Noort) geboren Kethel-Ambacht, overleden 18-07-1791 te Kethel.

Uit dit huwelijk wordt o.a. een Johannis Heijdra geboren.

H.C. Kemp, Leiden

Weinig hoop voor Molen De Hoop in 1939

Ronald Grootveld

De notulen van de gemeenteraad van Zoetermeer, die in het Gemeentearchief berusten, leveren vaak aardige informatie op ; in 1939 werd een deels geheim agendapunt gewijd aan de dreigende beschadiging van het dorpsgezicht.

De heer H. Blonk, eigenaar van de korenmolen aan de Stationsstraat, verzocht in augustus 1939 aan de gemeente Zoetermeer of hij de molen mocht slopen, althans : ontdoen van wieken en omloop. Voor de bedrijfsvoering waren deze staketsels al lang niet meer nodig en ze kostten alleen maar geld. Zonder onderhoud bestond gevaar voor instorting, dus er moest iets gebeuren.

Burgemeester en wethouders meenden dat bij sloop het dorpsbeeld zeer geschaad zou worden en vroegen aan Blonk een opgave van de kosten voor het noodzakelijke onderhoud. Deze zouden 717 gulden bedragen en b. en w. stelden de raad voor om voorlopig vijf maal 100 gulden per jaar ter beschikking te stellen, onderwijl hopen 'misschien voelen particulieren er iets voor om door bydragen de molen in stand te houden'. Wethouder Van Well meldde dat deze ongebruikelijke stap, namelijk het steunen van onderhoud aan particuliere eigendommen door het college met 'looden schoenen' is gedaan. Een subsidieverzoek bij de vereniging 'De Hollandse Molen' had namelijk niets opgeleverd ; de vereniging verklaarde niet kapitaalkrchtig genoeg te zijn. De raadsleden Roos en Van Straalen zouden het jammer vinden als afbraak zou plaatsvinden, de heer Groenewegen daarentegen meende dat hoe eerder molens verdwenen, hoe beter. Volgens hem waren ze zeer 'oneconomisch' en konden maar beter worden afgebroken. Raadslid Duiniveld wilde een subsidie 'voor behoud van natuurschoon', zoals hij het noemde, niet steunen. Het college waarschuwde de raad dat bij verdwijning van wieken en omloop de ingezetenen met weemoed zouden terugdenken aan de tijd dat de molen nog molen was en : 'er zal een onding, een wangedrocht verryzen, tot ergernis van de bevolking!' Het mocht echter allemaal niet baten ; de stemmen staakten en daarmee was het subsidievoorstel verworpen. Gelukkig werd de molen door de eigenaar niet onttakeld, maar behoorlijk onderhoud was er ook

niet meer bij. Jarenlang hingen de wieken op halfzeven en maakte de stelling een verkrotte indruk. Deze historische vergissing werd gelukkig in de jaren tachtig ongedaan gemaakt. Na een grondige restauratie werd het 'onding' weer een blikvanger.

0-0-0-0-0-0

Ter navolging !

A. van Noort

Een verjaardag 'ergens' in Zoetermeer, zoals er elke dag vele worden gevierd. Maar dit was een bijzondere : de volgende dag kwam een van de 'feestgangers', een trouw lid van Oud Soetermeer, twee nieuwe leden aanmelden. Goed voorbeeld doet goed volgen !

0-0-0-0-0-0

Bezorging 't Seghen Waert'

In twee van de achtentwintig wijken werd het juninummer later bezorgd dan de gewoonte is. Oorzaak: vakantie. Er waren nog meer wijken, waarvan de bezorg(st)er met vakantie was, maar daar konden we het bezorgen opvangen, doordat twee bezorg(st)ers twee wijken voor hun rekening namen, waarvoor onze dank. In nog twee wijken lukte dit helaas niet.

De oplossing ligt voor de hand: **meer (reserve) bezorg(st)ers**. We zoeken **in ieder geval** een nieuwe bezorg(st)er in de 'bossen' en 'waarden' in Meerzicht. Als u bereid bent vijf maal per jaar een uurtje op te offeren voor dit bezorgingswerk -een wijk heeft gemiddeld 28 adressen- dan graag een telefoontje naar A. van Noort, tel. 316 35 59 of naar 't Oude Huis, tel. 316 47 35.

A. van Noort

AANMELDINGSFORMULIER

Ondergetekende geeft zich op als lid van het Historisch Genootschap Oud Soetermeer.

(graag invullen in blokletters)

Naam en voorletters :

Adres :

Postcode en woonplaats :

Telefoonnummer :

Voor jeugdleden t/m 17 jaar de geboortedatum :

Datum, handtekening :

De contributie bedraagt f 25,00 per kalenderjaar, voor jeugdleden t/m 17 jaar f 12,50.

U kunt wachten met betalen op het toesturen van een acceptgirokaart.

Op oude historische grond.

Waar "'t Huys te Palenstein" stond.

Staat nu - en u voelt er zich thuis -

Het "Soetermeersche Koffiehuys"

Dorpsstraat 108; tel. 079-316 90 64

da RODENBURG

Dorpsstraat 86a, Zoetermeer; tel. 079-316 31 16

UW ADRES VOOR ADVIES EN SERVICE

Een uitgebreide homeopathie afdeling, met vitaminen en gezondheidspreparaten
Tevens is er een uitgebreide parfumerie afdeling

K O O T

OUD PAPIER

LOMPEN EN METALEN

AFZETCONTAINERS

BESCHIKBAAR

Vlamingstraat 30, 2713 RS Zoetermeer; tel. 079-316 41 96

Het avontuur begint bij Dump van Herwijnen

Voor alles wat met avontuur te maken heeft
moet je bij Van Herwijnen zijn.
Dus kom naar de Dorpsstraat 66
voor een complete uitrusting!
Zowel voor jouw actieve hobby
of jouw actieve vakantie!

Een compleet assortiment

Aantrekkelijk geprijsd

Ook voor campingsport,
messen, overlevingssets...

tenten
dartsport
klimsport
schietsport
vrijetijdskleding
kampeerartikelen
camping-gaz dealer
berg/wandelschoenen

dump
van Herwijnen
SINDS 1891

Dorpsstraat 66 Zoetermeer Telefoon 079 - 163551